

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z powództwa M. O.

przeciwko N. O.,

o rozwód,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 9 lipca 2024 r.,

na skutek skargi N. O. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez
nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym
w sprawie o sygn. akt VI ACz 404/23,

1. odrzuca skargę;

**2. nakazuje zwrócić od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego
w Warszawie na rzecz N.O. opłatę od skargi
w wysokości 200 (dwustu) złotych.**

UZASADNIENIE

Pismem z 20 maja 2024 r. pozwany N. O., reprezentowany przez pełnomocnika adwokata M. K. złożył do Sądu Najwyższego skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, wnosząc o:

1. stwierdzenie przewlekłości postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie VI ACz 404/23 z zażalenia N. O. o zmianę zabezpieczenia;

2. zobowiązanie Sądu Apelacyjnego w Warszawie do niezwłocznego podjęcia czynności procesowych niezbędnych do rozstrzygnięcia sprawy;
3. przyznanie od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Warszawie na rzecz skarżącego kwoty w wysokości 5000 zł;
4. zasądzenie od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Warszawie na rzecz skarżącego zwrotu kosztów postępowania skargowego.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że od chwili przekazania przez Sąd Okręgowy w Warszawie akt sprawy do Sądu Apelacyjnego w Warszawie upłynęło 10 miesięcy i w tym czasie nie podjęto żadnych czynności w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Natomiast w myśl art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie.

Przepisy ustawy o skardze na przewlekłość nie przewidują możliwości wniesienia skargi na przewlekłość w postępowaniu wпадkowym. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony pozostaje pogląd, że przez „tok postępowania w sprawie” w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 ustawy,

należy rozumieć „postępowanie co do istoty sprawy” (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 15 listopada 2012 r., KSP 15/12; z 24 września 2014 r., III SPP 206/14; z 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14; z 16 czerwca 2015 r., III SPP 12/15; z 10 stycznia 2017 r., III SPP 65/16; z 18 czerwca 2021 r., I NSP 39/21; z 6 września 2023 r., I NSP 10/23).

To oznacza, że niedopuszczalna jest skarga na przewlekłość postępowania zażaleniowego, jako postępowania incydentalnego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14, z 16 czerwca 2015 r., III SPP 12/15; z 10 stycznia 2017 r., III SPP 65/16; z 18 czerwca 2021 r., I NSP 39/21).

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy, Sąd Najwyższy stwierdził, że skarżący N.O. domaga się stwierdzenia przewlekłości postępowania zażaleniowego przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w przedmiocie zmiany udzielonego zabezpieczenia. Nie ulega wątpliwości, że postępowanie w przedmiocie zmiany udzielonego zabezpieczenia ma charakter incydentalny. Skarga na przewlekłość tego postępowania podlega odrzuceniu.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 § 1 w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

O zwrocie opłaty od skargi orzeczono na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość.

[SOP]

[a!]